

GARABANDAL NIEUWSBRIEF

Nr.24. Dec. 2011 Een uitgave van de Stichting Garabandal Centrum Nederland.

J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim Email: wim@garabandal.nl Tel. 0252214191. Giro 1655361 op naam van W.J. Langeveld met bovenstaand adres. www.garabandal.nl Secretaresse: M. Windmeijer.

VOORWOORD

Beste Garabandal-vrienden,

Het jaar 2011 zal voor Nederlandse kerkprovincie ingaan als misschien wel de donkerste bladzijde uit haar geschiedenis. Het uitkomen van het eindrapport van de Onderzoekscommissie-Deetman is heel ontluisterend.

Niemand kon bevroeden dat het zo erg was.

Wat mij het meeste schokte was wel het feit dat zonen van de Heilige Don Bosco, de orde van de Salesianen, zich vergrepen aan jonge opgroeiende kinderen.

Don Bosco ging er prat op dat hij jonge straatjochies niet alleen de kans gaf om een goed vak te leren, maar ook een goede zedelijke opvoeding gaf en hen leerde om een gaaf seksueel leven te leiden via o.m. de biecht en de eucharistie.

Vijanden van Kerk hebben dit schandaal aangegrepen om hun aanvallen te verdubbelen. En je proeft een diepe haat. Eens en voor al moet het gedaan zijn met de Katholieke Kerk. Doodgezwegen is het feit dat in het verleden vele duizenden priesters en religieuzen onbaatzuchtig zich in de dienst van de naasten hadden gesteld. Denk maar aan het parochieleven, onderwijs en de ziekenzorg. Aan hun activiteiten in de missie. enz.

Ik heb mijn zelf wel eens de vraag gesteld of de 2e Boodschap van Garabandal van 18 juni 1965 met dit

schandaal in de wereldkerk te maken heeft, waarin o.m. werd gezegd dat kardinalen, bisschoppen en priesters het pad van verloren gaan gingen. Dat zou mogelijk kunnen zijn. Echter uit de

inhoud van de Boodschap komt de geloofscrisis van een gedeelte van de clerus naar boven inzake de H.

Eucharistie. Het niet meer aanvaarden van verandering van Brood en wijn in het Lichaam en Bloed van de Heer. En daaraan gekoppeld de twijfel en de verwerping dat Jezus God is, de Zoon van de Vader.

Onze troost en hoop is GARABANDAL.

De plechtigheden van 18 juni en 2 juli van dit jaar in Garabandal tonen aan dat het bisdom Santander veel positiever tegenover de Verschijningen van Maria staat dan vroeger. De pastoor sprak openlijk z'n geloof uit in de Verschijningen. En sinds enige weken heeft Garabandal z'n eigen site gekregen.

Zie: <http://www.garabandalparroquia.com/>

Conchita heeft in het verleden gezegd dat als de wegen rond en naar Garabandal zijn opgeknapt, de grote gebeurtenissen nabij zijn Dat is nu gebeurd. De weg tussen Cosio en Garabandal is verbreed en enige bochten zijn uit het traject gehaald. Maria had beloofd dat Zij voor alles zou zorgen, ook

INHOUD:

- * Voorwoord
- * Wanneer komt de Waarschuwing?
- * Garabandal en de drie pausen.
- * Plechtige vieringen in Garabandal.
- * Een herinnering aan 2 juli 1961.
- * Een pelgrimage naar het Schotse eiland Barra.

wat de wegen betreft.

Wanneer komt de Waarschuwing hebben velen de afgelopen jaren zich afgevraagd. Jacinta heeft jaren terug gezegd wanneer alles op zijn ergst is. Op zedelijk, op politiek, op economisch en financieel gebied, enz. komen wij steeds dichterbij de afgrond. De toenemende vervolging van de Christenen in het Midden - Oosten, Nr. Korea enz.

Paus Paulus de VIde heeft in 1966 tegen de katholieke filosoof, Jean Guilton gezegd dat hij hoopt dat O.L. Heer in zijn vaderlijke goedheid door middel van een Groot Wonder ons van een totale ondergang zal redden. Enz.

Echter met het grootste wantrouwen lezen wij over een Engelse 'profetes' die Boodschappen krijgt van O.L. Heer betreffende de Waarschuwing. Leest U maar goed het artikel 'Wanneer komt de Waarschuwing?'

Een speciale pelgrimage hebben wij in september van dit jaar gemaakt naar het voor u onbekende Schotse eiland Barra, Een katholiek eilandje dat onder bescherming staat van O.L. Vr. Sterre der Zee. Het is geen bedevaartplaats, maar de uniciteit van dit eilandje is dat het tijdens de reformatie katholiek is gebleven en bescherming geniet van de *Sterre der Zee*. De reis en gebeurtenissen verliepen zo dat het een hemelse bemoediging werd van de Moeder Gods dat in de nabije toekomst wij met de veerboot *Pride of Bruges* naar Santander in Nrd. Spanje zullen varen voor het Grote Wonder in Garabandal.

Sassenheim, 30 dec. 2011. Feest van de H. Familie. J.M.J

DE BOODSCHAPPEN VAN GARABANDAL

18 oktober 1961 - Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het **H. Sacrament** te bezoeken Als eerste punt werd gezegd dat de mensen goed moesten leven en als ze dat niet deden, zouden ze daarvoor een zware straf over zich afroepen. Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is.

18 juni 1965 - Bij monde van de H. Michaël klaagde O.L. Vrouw dat haar eerste boodschap niet serieus genomen was en zij waarschuwde dat dit haar laatste Boodschap zou zijn. Ze zei dat de beker die eerst steeds voller raakte, nu aan het overlopen was. Zij deelde mede, dat veel priesters, bisschoppen en kardinalen op de weg van het verloren gingen en vele gelovigen met zich meenamen.

Zij betreurde het dat steeds **minder** belang werd gehecht aan de **H. Eucharistie**.

Ze zei dat we Gods toorn door onze inspanningen van ons af zouden wenden als we in oprechtheid er om vroegen, onze verzoeken zouden worden ingewilligd.

Haar laatste woorden waren een aansporing om meer offers te brengen en het **lijden van Jezus te overwegen**.

Wanneer komt de Waarschuwing hebben zich velen de afgelopen jaren afgevraagd.

Bij de laatste verschijning van de Moeder Gods in Garabandal op 13 nov. 1965 vroeg Conchita aan Maria wanneer de Waarschuwing komt.

Maria gaf toen een heel intrigerend antwoord:

“Dat weet ik niet. Dat weet zelfs mijn Zoon niet, want dat ligt verborgen in het plan van God de Vader!”

Dit deelde Conchita aan Albrecht Weber mede toen hij op 14 nov. 1965, de dag na de laatste verschijning van Maria aan Conchita vroeg of zij de datum van de Waarschuwing wist.

Conchita gaf hem toen dit bovenstaand fascinerend antwoord. Zie: Mt. 24,3; 11-12; 24,36

De afgelopen tijd horen wij over profetessen uit Engeland en Oostenrijk, die vele boodschappen van de ‘hemel’ door krijgen, ook ten aanzien van de Waarschuwing welke volgens één van deze “profetessen” spoedig gaat komen.

Wat moeten wij daarvan denken? Zijn ze van God of van de hel?

Maria heeft in dec. 1962 tegen Conchita gezegd dat voor het Grote Wonder er nog vele valse verschijningen zouden komen. **In de boodschap van 18 juni 1965 werd gezegd dat deze haar laatste Boodschap was.**

Satan die weet dat de hemel op een zekere dag gaat ingrijpen, probeert met valse verschijningen en boodschappen grote verwarring te stichten. Hoe dichter wij bij de grote Gebeurtenissen komen des te vromer wordt de inhoud van zijn ‘boodschappen’

Zondag 5 juni 2011 kreeg de Engelse ‘profetes’ deze boodschap dat o.m. dat 2 kometen (staartsterren) tegen elkaar zullen botsen enz. Dat daardoor de hemel rood zal kleuren en het kruis van de Heer aan de hemel zal verschijnen. Enz.

Wie een beetje op de hoogte is van de sterrenkunde weet dat zoiets nog nooit gebeurd is in de geschiedenis van de astronomie en ook nooit zal gebeuren.

Sterren die tegen elkaar op botsen en een hemels vuurwerk veroorzaken is al even onzinnig.

Wij hebben de indruk dat deze ‘profetes’ veel heeft gelezen en gehoord over andere verschijningen en boodschappen van Maria waaronder Garabandal.

Conchita heeft de Waarschuwing eens vergeleken alsof 2 sterren tegen elkaar op botsen en een grote schrikreactie zullen veroorzaken. Niet dat het werkelijk gebeurt. Omdat de z.g. waarschuwing een bovennatuurlijk ingrijpen is van

de Heer in de gewetens van heel de mensheid en geen natuurlijk verschijnsel.

Het wekt ook ons grootste wantrouwen dat de "profetes" anoniem wil blijven. Met als argument o.m. dat ze haar familie wil beschermen tegen de indiscretie van nieuwsgierige mensen.

Alle profeten van het oude en nieuwe testament daar was de naam van bekend. Voor onze tijden bijv. : Ina Peerdeman van de Vrouwe van alle Volkeren, enz.

Naar het heet worden de boodschappen door "kerkelijke kanalen" onderzocht.

Op de navraag welke bisschoppen of priesters de Waarschuwing tegenwoordig toch voor waar hielden, werd geen antwoord gegeven.

En zekere father Neil zou haar begeleiden. Op een andere plaats leest men, dat de priesters haar echter niet helpen. (boodschap 54) enz.

Bovendien wordt Paus Benedictus XVI tot de laatste geldige Paus verklaard. Elke opvolger wordt daarmee tot (een) Antichrist verklaard (11. Boodschap. meer naar onder) Albrecht Weber heeft met Conchita daarover gesproken en zij staat zeer afwijzend over deze nieuwe ‘openbaringen’.

Na de laatste verschijning van Maria in Garabandal(13-11-1965) vroeg Conchita aan Albrecht Weber om raad, om iets wat zij niet begreep: “Alberto”, vroeg ze, “Onze Lieve Vrouw Maria heeft mij een brede straat getoond met vele vrome mensen, terwijl zij biddend en zingend op een grote gouden brandende poort toesnelden en zich niet lieten tegenhouden. Daar ik enige van hen kende wilde ik ze waarschuwen en probeerde hen te stoppen.

Doch zij lieten zich niet tegenhouden en zeiden: “Je ziet toch dat wij bidden doen toch niet iets slechts?”

Want Onze Lieve Vrouw heeft mij gezegd dat het degenen zijn, die door Satan bedrogen, verblindt en religieus op een dwaalspoor zijn gebracht en dat ze zij verloren dreigen te gaan wanneer niemand voor ze bidt.”

Zonder twijfel zijn het diegenen die zich door al die valse profeten, boodschappen en vermeende verschijningen zich tot gebed laten aansporen. Een vreselijk besef, wanneer men ze realistisch beschouwd. En wanneer Onze Lieve Vrouw zoiets zegt is dat geen grap, dan is het haar moederlijke zorg voor degenen, welke Haar Zoon vanaf het kruis aan haar heeft toevertrouwd.

Ik kan alleen daarvoor waarschuwen en tegelijkertijd daartoe dringend verzoeken, de woorden van Jezus in het evangelie steeds op nieuw te lezen, voor ernst te nemen en ze te harte te nemen en geen van de tegenwoordige z.g. boodschappen van de hemel, welke in omloop zijn serieus te nemen. Alleen het evangelie leidt naar God. Derhalve moet dat de enige maatstaf zijn. En geen andere persoon als Conchita zelf, zei mij meerdere malen in de afgelopen jaren: “Wanneer men op deze weg is hoeft men niet in Garabandal, Fatima of Lourdes te geloven. Want dat zijn alleen **bruggen** om op de weg naar God te geraken. Is men op deze weg aangekomen, dan heeft men die bruggen niet meer nodig. Want de enige weg gaat alleen via het evangelie, er is geen ander alternatief.”

Albrecht Weber, Meersburg Duitsland

Voor een uitstekende kritiek op de z.g. Waarschuwing kunt u bij de Stichting in het Duits: IRRTÜMER und KRITIK DIE WARNUNG bestellen. Via e-mail als Word document of als PDF bestand

GARABANDAL EN DE DRIE PAUSEN

Mark Waterinckx uit Brugge schreef in de rubriek *kn reacties van Katholiek Nieuwsblad Kn 33 van 19 aug. 2011 onder de kop 'Verschijningen' het volgende:*

"Wim Langeveld (kn 39, 1 juli 2005) is, zoals alle verdedigers van valse verschijningen, erg vindingrijk om toch maar géén gezichts-verlies te lijden. Ook ik werd

vroeger bedrogen, maar als men ongelijk heeft, moet men dit durven bekennen, Waarheid boven alles. Ik geef enkele voorbeelden van de tactiek van believers in valse verschijningen. Jarenlang hebben Garabandal-aanhangers verkondigd dat het 'einde der tijden' nabij is. Na Johannes XXIII zouden er volgens Conchita nog maar drie Pausen zijn. Nu Ratzinger de vierde paus is, geven ze vlug een nieuwe uitleg (een nieuw 'tijdperk!') enz.

Commentaar Wim Langeveld:

In onze Garabandal Nieuwsbrief Nr. 18 nov. 2005 onder de kop, 'Een nieuw tijdperk in de kerk geschiedenis' ben ik uitvoerig daarop ingegaan. Wie dit artikel nogmaals wil lezen kan het bij de Stichting bestellen.

Het is waar, de meeste Garabandal-aanhangers waren ervan overtuigd dat Johannes - Paulus II de 'laatste' Paus zou zijn . En dat deze Paus ook het 'Grote Wonder' zou mogen aanschouwen.

Waaronder ook Barry Hanratty uit de U.S. de hoofdredacteur van het magazine, *Garabandal Journal*. Barry schreef in zijn magazine van juli- aug. 2002 dat Paus Johannes - Paulus II de 'laatste' Paus zou zijn en tijdens zijn pontificaat het Grote Wonder zou mogen aanschouwen.

Wat openbaarde Conchita precies? (Albrecht Weber)

Maria waarschuwt ons uiterst indringend voor het verdringen van God uit ons leven. Daarom spreekt de heilige Maagd tot de kinderen in Garabandal ook vaak over de eindtijd die reeds is aangebroken. Over de eindtijd, wat echter niet hetzelfde is als het einde van de wereld. Ze stelt de wederkomst van Haar Zoon in het vooruitzicht en gaat daarbij zelfs zo ver, dat Ze Conchita vertelt hoeveel plaatsvervangers van Haar Zoon er nog zullen komen in de Kerk voordat Zijn heerschappij begint. Toen het bericht van het overlijden van paus Johannes XXIII het dorp bereikte, werden de kleine klokken van de dorpskerk geluid om dit bekend te maken. Conchita was met haar moeder Aniceta en mevrouw Ortiz op weg naar de kerk. Naar aanleiding van het klokkengelui ontstond er een kort gesprek:

"De paus is gestorven", zei Conchita's moeder. "Ja, de paus is gestorven. **Nu komen er nog drie pausen**", antwoordde Conchita. Dat was alles. Maar het antwoord

van haar dochter liet Aniceta niet met rust en ze probeerde meer informatie uit Conchita te krijgen over dit onderwerp, wat ze slim genoeg had vermeden toen de vrouw van dr. Ortiz er nog bij was. "Hoe weet je dan dat er nog maar drie pausen zullen komen?", vroeg ze niet geheel zonder angst, omdat ze meende dat haar dochter hier in de fout was gegaan, en dat Conchita opnieuw in opspraak zou geraten.

Paus Johannes -Paulus I die niet meetelde?

"Van de heilige Maagd. 'Eigenlijk', zei Ze, **'zijn het er nog vier', maar één telt Ze niet mee.**" "Waarom telt Ze er een niet mee?" "Dat heeft Ze niet gezegd; Ze zei alleen dat Ze er één niet meetelt. Ze zei ook dat één paus slechts korte tijd zou regeren." Daarop stelde Aniceta de vraag: "Telt Ze die dan misschien niet mee?" "Dat weet ik niet." "En wat gebeurt er daarna?" "Dat heeft ze niet gezegd." Na een korte pauze verduidelijkte Conchita: "De heilige Maagd heeft ooit met ons er over gesproken dat Jezus, Haar Zoon, terug zal komen, maar of Hij dan komt, weet ik niet." "Is dat alles?" "Ja. Maar Ze heeft ook gezegd: 'De verdeelde (kerken of christenen) zullen weer verenigd zijn.' Er zal dan nog maar één kerk bestaan." Aniceta eindigde het gesprek door te vragen: "Ben je daar zeker van ?" "Ja", klonk het helder en overtuigd uit de mond van haar dochter, waarvan ze gewend was geen onwaarheden te horen. "Ik heb liever niet dat je hier nog over praat. Heb je dat begrepen?" "Ja." Aniceta wilde het daarbij laten, want het gesprek overtrof de horizon van haar kennis en toenmalige voorstellingsvermogen en ze was bang dat er opnieuw over gekletst zou worden. Dit vernam de schrijver (Albrecht Weber) persoonlijk van Aniceta González in het bijzijn van haar dochter. Het werd door Conchita nogmaals bevestigd op de avond van de laatste verschijning van 13 nov. 1965. Bij dit gesprek waren eveneens Elisabeth Weber en Eloisa Deguia aanwezig die ook geen raad wisten met deze buitengewone profetie, met name over het feit dat de heilige Maagd een paus niet zou hebben meegeteld. Vervolgens is er hierover massaal gespeculeerd. Of het hier niet om Johannes Paulus I zou gaan, omdat hij slechts een zeer kort pontificaat heeft uitgeoefend waarin er geen wezenlijke beslissingen in de Kerk werden uitgevoerd, of dat het misschien om een onrechtmatige tegenpaus zou kunnen gaan. Het blijft verborgen in het raadsbesluit van God, dat voor ons pas werkelijkheid zal worden wanneer de tijd ervoor is aangebroken. In ieder geval heeft Jezus ons gewezen op het feit dat Hij de verstrooide schapen bijeen zal brengen en dat er daarna één Herder en één kudde zal zijn. Hij zal dit zelf doen volgens zijn eigen woorden (Joh 10,16). En die behoren zonder twijfel tot de "goddelijke openbaring".

Commentaar van Wim Langeveld:

Boeken en tijdschriften betreffende Garabandal maken geen vermelding over de Paus die niet meetelt, alleen het boek, *Der Zeigefinger Gottes* van Albrecht Weber.

Barry Hanratty, uitgever van het Amerikaanse tijdschrift, *Garabandal Journal*, schreef in dit blad van juli - augustus 2002, dat paus Johannes - Paulus II de laatste paus zou zijn voor het einde der tijden. En dat hij het Grote Wonder zou zien, waar hij zich ook zou bevinden.

Paus Johannes - Paulus II stierf op 2 april 2005. Voor Barry de opdracht om alles weer opnieuw te overdenken.

Persoonlijk ben ik van mening dat het om Johannes Paulus I gaat en niet om z.g. tegenpauzen als de Spanjaard, Clemente Dominguez, die zich na de dood van Paulus VI uitgaf als paus Gregorius XVII en zijn "Vaticaan" had in het plaatsje El Palmar de Troya bij Sevilla.

Of de Franse priester Michael Collin, die zich uitriep als Clemens de XV de en zich de Boodschappen van de

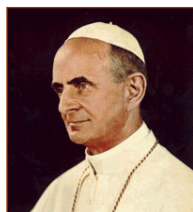
Vrouw van alle Volkeren toe eigende.

De bovengenoemde tegenpauzen kunnen naar mijn mening niet door de hemel serieus genomen worden. Ze waren in handen van de hel slechts figuranten om het pausdom bespottelijk te maken.

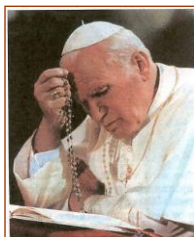
Nemen wij aan dat Paus Johannes Paulus I de paus was die eigenlijk niet meetelt, dan blijven er na de dood van Paus Johannes de XXIII ste de volgende pausen over:

1. Paus Paulus de VI de, 1963 - 1978

"Conchita ik zegen u en met mij zegent u de hele Kerk." (vertaald van: "Ti benedico e con me ti benedice tuta la Chiesa.") Audiëntie 19 jan. 1966

2. Paus Johannes Paulus II, 1978 - 2005

3. Benedictus de XVI de, 2005 - heden

Benedictus de XVI de zal de Paus zijn die het Grote Wonder zal aanschouwen.

En na zijn dood zal het christendom na de verkiezing van een nieuwe paus het tijdperk van de H. Geest ingaan.

Het Gebed van de Vrouw van alle Volkeren verwijst er ook naar. Dat wij steeds dichterbij de voorspelde gebeurtenissen komen is te zien aan de toestand in de kerk en wereld. Laten wij dus waakzaam zijn en geestelijke beschutting zoeken onder mantel van Maria, de Sterre der Zee. □

PLECHTIGE VIERINGEN IN GARABANDAL

Vieringen bij gelegenheid van de vijftigste verjaardag, onder leiding van het bisdom weerspiegelen een nieuwe benadering.

18 juni 2011

De vieringen van de 2 vijftigste verjaardagen: de eerste verschijning van de H Michaël op 18 juni, en de eerste verschijning van Onze Lieve Vrouw op 2 juli, overtroffen alle verwachtingen. Wat vooral opmerkelijk is de betrokkenheid van de plaatselijke kerk

Fatima Gonzalez (nicht van Conchita) doet verslag:

"Wat een verbazingwekkend feit is dat voor de eerste maal in 50 jaar, de officiële kerk, (de pastoor met toestemming van de bisschop) eraan deel nam, en de leiding op zich had genomen over de gedenktag van de gebeurtenissen van Garabandal. Dat is goed nieuws.

Don Rolando Cabeza, de dorpspastoor heeft hard aan deze gebeurtenissen gewerkt.

Hij werkte samen met de plaatselijke pers om er publiciteit aan te geven. Tot grote verrassing weidde het dagblad *El Diario Montañes*, twee dagen (twee volle pagina's met zeer uitstekende geïllustreerde verslagen) aan de gedenktag. De ene dag stond het artikel op de voorpagina in de krant. En de andere dag op de voorpagina in de digitale editie (internet). Daarin was opgenomen een interview met de pastoor en Jacinta. (Zieneres) Zie: montanes.es/v/20110618/cantabria/pude-soportar-intensa-mirada-20110618.html)

Don Rolando zei dat alhoewel de officiële opstelling van de Kerk niet is veranderd (het staat niet vast dat verschijningen bovennatuurlijk zijn) de Boodschappen niet tegen de leer van de Kerk ingaan, en dat Garabandal een goede kans is om de mensen tot een dieper geestelijk en vroom leven te brengen. En dit wordt door Kerk aangemoedigd en ondersteund. Alles was zeer Eucharistisch welke op vrijdag begon met een nachtwake voor het H. Sacrament in de provisorische kapel (dorpshuis). Op 18 juni 2011 werd om half acht s'avonds de H. Mis opgedragen op het plein voor de kerk, omdat de nood-kapel te klein was. Er waren ongeveer 250 mensen bij de Mis aanwezig.

Meteen na zijn preek las pastoor Rolando een brief van Conchita voor, die zij op zijn verzoek had geschreven, welke in hoofdzaak ging over de 1e en de 2de Boodschap van Garabandal. Fatima schreef verder: Na de Eucharistieviering verzamelden wij ons rond half negen in de Callega (pad)

tegenover de plaats waar de aartsengel Sint Michaël was verschenen, De pastoor begon de rozenkrans te bidden en vroeg hierna aan Jacinta om het over te nemen, waar zij gehoor aan gaf. De rozenkrans werd gebeden voor alle pelgrims die de afgelopen 50 jaar naar het dorp waren gekomen.

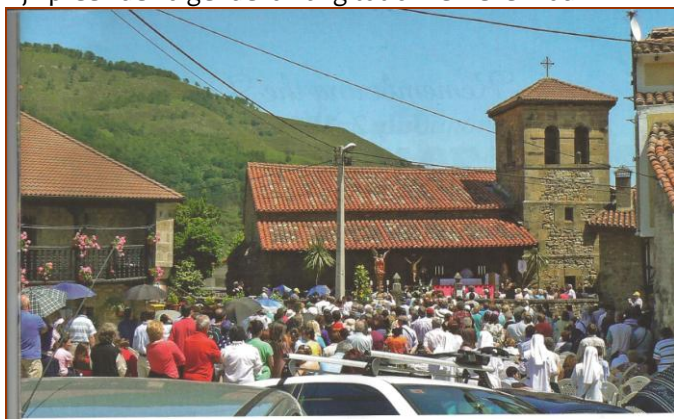
Jacinta was heel blij met de gestadige toeloop van mensen die gedurende de hele dag naar het dorp kwamen. Op deze dag had zij ook telefonisch contact met Conchita en vertelde haar dat het een prachtige dag was.

2 juli 2011

De herdenking van de eerste verschijning van O.L. Vr. van Garabandal was een ander hoogtepunt met pastoor Cabeza die het H. Misoffer opdroeg in aanwezigheid van ongeveer 300 gelovigen. Tijdens zijn preek herinnerde hij eraan dat wat hier 50 jaar geleden was gebeurd en waarvoor meer dan 4 miljoen pelgrims naar het dorp waren gekomen geen kinderspel is geweest. Hij stelde het feit vast dat alles in perfecte samenwerking met de Kerk is verlopen.

Als pastoor hoopt hij om van Garabandal een school van gebed te maken. Hij spoorde ieder gelovige aan om een brandend licht in de wereld te zijn. Hij las opnieuw de 2e Boodschap voor (18 juni 1965) en beklemtoonde de houding van de vier zieneressen en bedankte hen dat zijn altijd discreet waren geweest.

Tot grote verrassing van allen zong pastoor Cabeza na zijn preek de volgende lofzang tot Onze Lieve Vrouw:

*Waar in Juli de H. Maagd,
vanuit de hemel naar Garabandal kwam,
De Maagd Maria, Moeder van Christus
Heeft haar troon geplaatst in Garabandal.
De Moeder van de Heer,
Nodigt haar kinderen uit om Christus te volgen.
De Moeder van de Kerk,
Nodigt haar kinderen uit om de Kerk te beminnen.
De Moeder van gebed,
Leert haar kinderen altijd te bidden.
Het Voorbeeld van liefde,
Leert haar kinderen om vergiffenis te vragen.
Het Voorbeeld van geloof,
Leert haar kinderen met geloof door het leven te gaan.*

Na de Eucharistieviering, werd weer de rozenkrans in in de Callega (weggetje naar de pijnbomen) gebeden, waar ongeveer 200 mensen aan deelnamen.

Fatima constateerde dat iedereen echt opgetogen was. Sommige van de oude Garabandal promotoren die ook in het dorp aanwezig waren, huilden. Ze hadden niet zo'n positieve houding van de Kerk voor het beloofde, komende Wonder verwacht. Nog geen goedkeuring, maar wel respect en ondersteuning □

Fátima Gonzalez.

EEN HERINNERING AAN 2 JULI 1961

Uit het Dagboek van Conchita:

De eerste verschijning van Maria. Deze foto is genomen op 2 juli 1961 door de fotograaf Manuel Castro uit San Vicente de la Barquera (Noord - Spanje.) De meisjes in extase vanaf boven naar beneden: Mari Loli, Conchita, Jacinta en Mari Cruz. De nummers: 1. Pastoor Don Valentim Marichalar, dorpspastoor in 1961-1962; 2. Pastoor Juan Gonzalez Gomez, die vele jaren pastoor was van Garabandal; 3, 4, 5 en 6, seminaristen. 7. Conchita's moeder, Aniceta.

Het was 6 uur in de avond.

Wij trokken op naar het Calleja om de rozenkrans te bidden. Wij waren er nog niet aangekomen, toen de H. Maagd ons verscheen, met een engel aan beide zijden. De ene engel was Sint-Michaël, maar de andere kenden wij niet. Hij was gekleed zoals St. Michaël en leek op hem als een tweelingbroer. Naast de engel die rechts van de H. Maagd stond, zagen wij een zeer groot oog. Dat was voorzeker het oog van God.

Die dag spraken wij veel met de H. Maagd en zij met ons. Wij vertelden haar alles: dat wij naar het veld gingen, dat wij heel bruin gebrand waren, dat wij het gras op hopen legden, enz. Zij lachte om alles wat wij vertelden - Terwijl wij naar haar opkeken, baden wij de rozenkrans. Zij deed ook mee om ons goed te leren bidden. Na het gebed zei ze dat ze weg zou gaan. Wij vroegen haar nog een beetje te blijven, omdat zij nog niet lang bij ons was. Zij lachte en beloofde, dat zij 's maandags terug zou komen. Wij hadden veel verdriet toen zij verdwenen was. Enkele mensen kwamen aangelopen om ons te omhelzen en ons te vragen wat zij gezegd had. De anderen geloofden niet, omdat wij zoveel gepraat hadden. Het grootste deel begon toch te geloven. Men zei: "t Is hetzelfde, als een moeder sedert lang haar dochter niet gezien heeft. Dan heeft het meisje haar ook veel te vertellen." Wij hadden haar zoveel te meer te vertellen, omdat wij haar nog nooit gezien hadden. Ze zeiden: "Ja, zij is de hemelse Moeder." Men bracht ons toen naar de sacristie. Een zekere Don Francisco de Odriozola ondervroeg ons daar elk afzonderlijk en ging dan aan de mensen herhalen wat wij gezegd hadden. Zo eindigde voor ons deze gelukkige zondag 2 juli. □

Een pelgrimage naar het Schotse eiland Barra, toegewijd aan O.L. Vrouw Sterre der Zee

Het eiland Barra.

Barra (Schots-Gaelisch: Barraigh) is een eiland van de zuidelijke Buiten-Hebriden. (West-Schotland)

Barra behoort tot de kleinere bewoonde eilanden en ligt aan het zuidelijke uiteinde van de archipel, ten zuidwesten van South Uist, waarvan het gescheiden wordt door een zeestraat, Caolas Bharraigh. Ten zuidwesten van Barra ligt Vatersay, het zuidelijkst bewoonde eiland van de Buiten-Hebriden. Op het eiland leven rond 1100 mensen

Barra is een relatief cirkelvormig eiland, met een schiereiland in het noorden, dat uitloopt op een kaap, Rubha Sgoireabhail, die de noordflank van de 79 meter hoge Beinn Sgoireabhail is. Rond dit schiereiland liggen de enige stranden van het eiland, twee strandjes aan de westkust. Tràigh Mhòr („groot strand“), bevindt zich de 'luchthaven' van het eiland: men landt er op het strand, zodat de dienstregelingen van de vluchten afhankelijk zijn van het getijde.

De hoofdplaats van Barra is Castlebay (Bagh a' Chaisteil), wat kasteelbaai betekent; het kasteel in kwestie

is Kisimul Castle, de middeleeuwse zetel van de clan MacNeil, die Barra eeuwenlang regeerde. Hier is een veerbootverbinding met Loch Baghasdail, Oban en Mallaig, en de plaatselijke school en een museum zijn er gevestigd. De hoogste heuvel is de Heaval, met 383 meter. Op de oostflank hiervan staat een beeld, **Our Lady, Star of the Sea**. Rond het eiland slingert één weg, de A888. Het binnenland is heuvelachtig. Aan de kusten wonen de meeste mensen. Er is een bron die aan Sint-Columba is gewijd.

Van noord naar zuid is het minder dan twintig kilometer lang, en van west naar oost minder dan tien. De ondergrond bestaat uit een drassig veen landschap dat machair wordt genoemd. De bevolking spreekt in meerderheid Schots-Gaelisch en is overwegend katholiek. Van alle eilanden van de Buiten-Hebriden is Barra wellicht de populairste vakantiebestemming; vooral de strandluchthaven en de flora trekken veel toeristen aan.

Onze Lieve Vrouw, Sterre der Zee

De parochie van Castlebay is toegewijd aan O.L. Vr. Sterre der Zee. (Our Lady, Star of the Sea) Het katholieke geloof op Barra wordt beleden vanaf de komst van de Keltische heiligen ongeveer 1400 jaar

geleden. En maakt deel uit van het Bisdom van Argyll & the Isles. (Oban). Er zijn twee parochies op Barra.

Canon Angus MacQueen, is pastoor van Northbay, en dient de gemeenschap in het noorden van Barra.

Fr. John Paul MacKinnon is pastoor van Castlebay en heeft de zielzorg in het zuiden van Barra, met inbegrip van het eiland Vatersay. De parochie van Onze Lieve Vrouw, Sterre der zee telt ongeveer 700 katholieken.

De geschiedenis van het Mariabeeld.

De geschiedenis begint met de encycliek *Fulgens Corona* (Nederlands: De stralende (ere)kroon) Deze encycliek van paus Pius XII, werd uitgevaardigd op 8 sept. 1953. In deze encycliek riep de paus 1954 uit tot Mariajaar ter gedachtenis aan de honderdste verjaardag van het dogma, van de Onbevleete Ontvangenis van Maria.

Paus Pius XII had een bijzondere toewijding aan

Maria. Hij had zijn pontificaat onder de bijzondere bescherming van de Heilige Maagd geplaatst. Hij had - als net gewijd priester - zijn eerste mis opgedragen in de Santa Maria Maggiore en zijn bisschopswijding viel samen met de - later door Pius zelf als niet toevallige coincidentie geduide - verschijning van Maria aan de herderskinderen van Fátima. In het Heilig Jaar 1950 had Pius met de apostolische constitutie *Munificentissimus Deus* al het dogma van de Tenhemelopneming van Maria afgekondigd. Nu wilde Pius XII het jaar 1954 maken tot een klein Heilig Jaar, een Mariajaar, omdat het in dat jaar precies honderd jaar geleden was dat paus Pius IX, met de pauselijke bul *Ineffabilis Deus*, de Onbevleete Ontvangenis van Maria had afgekondigd.

De toenmalige pastoor van Castlebay stelde in 1953 voor, na het vernemen dat 1954 door Pius XII tot Mariajaar zou worden uitgeroepen om de parochie speciaal aan Onze Lieve, Sterre der Zee toe te wijden. En bij deze gelegenheid een Italiaanse beeldhouwer opdracht te geven om een beeld te ontwerpen als Onze Lieve Vrouw, Sterre der Zee. De hele parochie stond er achter. Het beeld kwam in 1954 gereed. En werd in datzelfde jaar met veel moeite op rond 300 meter hoogte naar de oostflank van de Heaval heuvel gesjouwd en daar geplaatst. Het beeld is ongeveer 1,60 meter hoog en kijkt richting Castlebay en de omringende eilanden en eilandjes. De beeldhouwer gebruikte hiervoor een speciaal hard soort Carrara-marmer dat ook Michelangelo gebruikte voor zijn beroemde Pietà. De keuze van dit soort marmer was heel verstandig omdat het eiland Barra een klimaat heeft met veel regen en wind.

In de loop der jaren zijn veel gelovigen en toeristen naar het beeld geklommen om daar te bidden en te genieten van het spectaculaire uitzicht op de baai van Castlebay en de verre horizonten met zijn mysterieuze eilanden. Dit beeld werd de eindbestemming van onze pelgrimage.

Vorbereidingen

In de statuten van de Stg. Garabandal Centrum Nederland staat o.m.: Om zieke en gezonde pelgrims voor de dag van het "Grote Wonder" met een gecharterde veerboot naar San Sebastian de Garabandal in Noord Spanje te vervoeren en het verblijf van enige dagen aldaar mogelijk te maken.

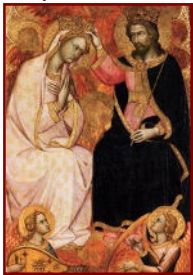
Door bijzondere gebeurtenissen in het verleden kwamen wij tot de overtuiging dat de veerboot "Pride of Bruges" die als nachtboot de verbinding onderhoudt tussen Zeebrugge en Hull in midden Engeland en als de "Norsun" de verbinding onderhield tussen Rotterdam Europoort en Hull de veerboot is welke O.L.Vr. Sterre der Zee wil charteren voor de pelgrimage naar het Grote Wonder in Garabandal

De 'Norsun' op zaterdag 4 sept. 1999 op weg naar Hull in Engeland

Via een oud 'Catholic Directory' voor Schotland ontdekte ik dat er een katholiek Schots eiland is, Barra genaamd, toegewijd is aan O.L. Vr. Sterre der Zee.

Door de jaren heen groeide het verlangen om naar dit eiland te pelgrimeren en daar ook een korte vakantie te houden en ons te bezinnen of de hemel werkelijk wil dat die plannen met de veerboot wel van God komen.

Dit jaar was het zover. Op 22 aug. besloten wij een week naar Barra te gaan. Op deze dag viert de katholieke Kerk de gedachtenis van *Maria Koningin van hemel en aarde*. Later ontdekten wij dat op deze dag Haar gedachtenis wordt gevierd.

Als vertrek-datum werd donderdag 8 september gekozen, feestdag van *Maria Geboorte*. Via het Internet bestelden wij bij de K.L.M. tickets voor de retourvlucht Schiphol - Glasgow. Een enkele reis met de trein van Glasgow, Queen Street Station naar Oban aan de Schotse westkust, vanwaar dagelijks de veerboot vertrekt naar o.m. Castlebay op Barra. Voor een nacht een kamer gereserveerd bij een pensionnetje, *Glenview Guest House* genaamd. En via de site van Barra een kamer voor 6 dagen gereserveerd bij het pensionnetje (Bed en Breakfast) *Grianamul* genaamd in Castlebay, dat wordt gerund door het echtpaar Ronnie en Ann MacNeil.

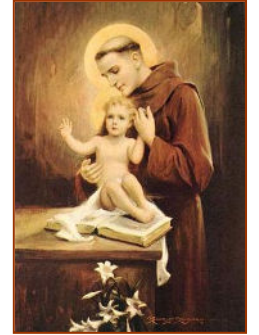
Voor de terugweg op 15 sept. feest van *Moeder van Smarten* bij Loganair, via internet 2 tickets gekocht voor een vlucht van uur vanaf een groot strand van Barra naar Glasgow met klein vliegtuig, die maximaal 20 passagiers kan vervoeren. Dit was dus geregeld.

Een videobandje wordt teruggevonden

De 'Norsun' op 21 aug. 1999

Diverse malen via de Tv-scherm de opnamen bekeken. Na enige jaren wilde het bandje opnieuw bekijken, maar het bandje was spoorloos verdwenen. Gezocht hier en gezocht daar maar het bandje bleef spoorloos. Ik was tot de conclusie gekomen dat de opnamen waren gewist door het voor andere opnamen te gebruiken. Enige maanden voor vertrek had ik Sint Antonius nogmaals gevraagd dat het videobandje toch noch boven water zou komen. En beloofde hem 20 euro Maar ja, als de opnamen gewist waren dan kon Antonius mij ook niet helpen. Het videobandje had ik al afgeschreven.

Op dinsdag 6 sept. vlak voor vertrek naar Schotland keek ik enige oude videobandjes na welke misschien weer opnieuw gebruikt zouden kunnen worden. Bekeek ze op het TV scherm en plotseling kwam het vertrek van de 'Norsun' van 21 aug. 1999 te voorschijn. Wat een verrassing! Een knipoog van de hemel! Voor mij een bemoedigend teken van de hemel dat de plannen met de veerboot een initiatief van de *O.L. V. Sterre der zee* is.

Belofte maakt schuld, Sint-Antonius kreeg de 20 euro.

Naar Barra

Op 8 september werden wij om half zes door Radio Maria gewekt. 'Toevallig' werd het evangelie voorgelezen dat O.L. Heer de storm op het meer van Galilea tot zwijgen bracht. (Matteus 8: 23-27).

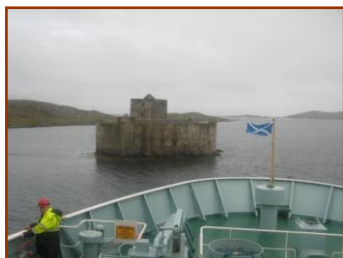
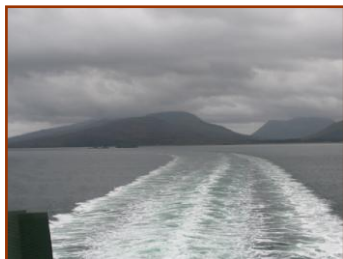
Toeval of geen toeval we waren klaar voor de reis.

M'n zus Joke bracht ons naar Schiphol. Het vliegtuig van de K.L.M. vertrok even over half tien naar Glasgow en kwam om 5 over tien Engelse tijd aan. Een taxi genomen 21 pond (26 euro) om ons naar Queen Street Station te brengen. Een vriend had ons afgeraden om de veel goedkopere stadsbus te nemen vanwege zakkenrollerij en beroving.

Om 12.21 vertrok de trein naar Oban voor een reis van ruim drie uur door het prachtige, eenzame berglandschap van de Schotse Hooglanden. Langs meren en dalen afgewisseld door uitgestrekte dennenbossen. Na de intense drukte van het verkeer in Glasgow was het een heerlijke verademing om door het rustuitstralende, geheimzinnige Schotse landschap te reizen. Op diverse plaatsen werd gestopt. Rond half vier arriveerden wij in Oban Station. Dit station ligt vlak naast Veerboot - terminal waar vanuit dagelijks de veerboten naar het eiland Mull en Barra vertrekken

Na enig zoeken en vragen arriveerden wij bij het Glenview Guesthouse. Ongeveer een kwartier lopen van het station. Daar geslapen en de andere dag 9 sept. in de middag met een taxi naar de veerbootterminal gereden. Het was regenachtig weer. De veerboot, de *Clansman* genaamd, vertrok met een ruim een half uur vertraging rond 14.15 pm naar Castlebay op Barra. De tocht duurde ruim 5 uur. De veerboot voer de eerste uren door de Sound of Mull. Een zee-engte tussen de eilanden Mull en het Schotse vaste land. Ondanks de regen

was het een prachtig gezicht om de bergachtige kust, soms bedekt met bossen te aanschouwen. Een gevoel van vrijheid en de prikkel voor het onbekende gaven ons het gevoel er helemaal

"uit" te zijn. En als gelovige wist je dat de hemel en speciaal O.L. Vr. Sterre der Zee ons begeleidde. Eenmaal op open zee werd de zee ruwer en waaide het harder. De veerboot ging heen en weer en m'n levensgezellin werd een beetje zeeziek. Gelukkig doemde al gauw in de nevel en regen het eiland Barra, en andere eilanden op en was het leed spoedig geleden.

De veerboot draaide de baai binnen en in verte doemde in de regen Castlebay op met de kerk van O.L.Vr. Sterre der Zee. Even over 7 meerde de veerboot aan de pier van het dichtbij gelegen Kisimul kasteel van

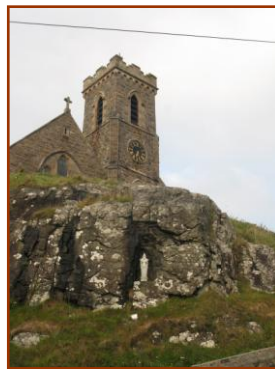
Castlebay af. We hadden onze eindbestemming bereikt.

Bij het verlaten van de pier werden wij door een mijnheer aangesproken en vroeg of wij Mr. en Mrs Langeveld waren. Wij antwoordde, 'yes, we are'. Het bleek Ronny Macneil te zijn, de eigenaar van het pension Grianamul.

Hij bracht ons met zijn wagen naar het pension- netje en wij maakte kennis met zijn hartelijke en gastvrije echtgenote Ann. Van Vrijdagavond 9 sept. tot donderdag middag 15 sept. werd dit ons tijdelijk thuis. Maria had ervoor gezorgd dat wij bij de juiste mensen terecht waren gekomen. Diep gelovige katholieken de zich voor hun parochie inzetten.

Op Barra

De volgende dagen nam Ann ons met de auto mee naar de kerk in Castlebay voor de Eucharistieviering. Wat een ongelooflijke luxe dat je elke dag een eucharistieviering kon meevieren, en dat de kerk de gehele dag open is om het H. Sacrament te bezoeken. En dat juist dit echtpaar zo diep gelovig is ons zo hielp. We maakten kennis met de 37 jarige pastoor, John Paul Mackinnon, die met 2 andere

priesters van het eiland een hoofdrol speelde in de BBC serie: *An Island Parish*. Voor het onderhoud van de kerk kochten wij de 4 DVD 's. Voor enige jaren terug werd Barra uitgeroepen tot het mooiste eiland van Engeland. De schoonheid van dit eiland wordt op deze serie weerspiegeld. Maar de opnamen werden gemaakt op zonnige dagen.

Door haar ligging zo westelijk, is het een regen en windeiland. Wij hadden dan ook bijna elke dag regen en wind. Het was heel verstandig van ons om regenkleding mee te nemen. Maar het was op de eerste plaats een pelgrimage naar dit eilandje van Maria en geen vakantiereis.

De tijd ging heel snel en ik wilde voordat de dag van vertrek aanbrak enige opnamen maken van het beeld van Maria. Wij vroegen haar om een zonnige dag om foto's te maken. Ons gebed werd verhoord. Dinsdagmiddag 13 sept. hield de regen op, maar het was nog bewolkt.

Woensdag 14 sept. (terugvinding van het H. Kruis) was het

prachtig weer. De zon scheen volop en de wind was gaan liggen. 's Middags bracht Ronny ons naar de voet van de 383 mtr hoge heuvel, Heaval genaamd. Mijn vrouw bleef op een parkeerplaats enigszins bezorgd achter.

Het werd een steile klim naar het beeld dat op 300 mtr. hoogte staat. Dat viel voor de 76 jarige Willem niet mee. Maar na enige stoppen en veel gehijg werd het beeld van O.L.Vr. Sterre der Zee bereikt. Dit was echt het 'hoog(s)tepunt' van onze pelgrimage. Een mysterieuze stilte omgaf het beeld. Na het bidden van enige Weesgegroetjes en foto's gemaakt te hebben begon de vlotte afdaling.

De dag van vertrek donderdag 15 sept. 2011 brak aan. Op deze dag gingen wij met onze gastvrouw Ann naar de Eucharistieviering van 10 uur. Op deze dag wordt het feest van O.L.Vr. van 7 smarten gevierd. Na de H. Mis pakten wij onze koffers in en maakte nog een kleine wandeling rond de baai van Castlebay. Om drie uur bracht Ronny ons naar het strandvliegveldje van Barra. Uniek op deze wereld. Om 16.15 steeg het kleine vliegtuig op. Na een uurtje vliegen landden wij op het vliegveld van Glasgow. Daarna met de KLM naar Schiphol gevlogen. M'n zus Joke kwam ons afhalen. En rond half elf waren wij weer thuis. Ave Maria □